

Düş Alemi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Şubat 2024

Hangi duygunun muhteviyatında gizli idin ve seken yüreğimden kalan son izi sindiren.
Akça pakça ömrün şifresi ve masumane bir çaba arayışın da külliyesi...
Ah, beyitler aşkın mefkûresi.
Hicran gecelerinde
Hüzzam söylencelerin yalnızlığında
Öykündüğüm devasa bir dalga
Acının hükmettiği yorgun bir hülya
Baş veren arşın
Sonlanan nazın
Ölümcül bir nakaratın
İmlecinde saklıyım belki de bilinmez
Şerh düşülesi bir umut
Afaki bir hayat
Direncin sınıdığı
Diyetin ödendiği
Yorgunluğun nüsünde
Hamallığı duyguların
Sararan güneşe verdiğim ihtimamla
Serkeş bir tınının yalnızlığı...
Kirli bir renk değil asla içimin gökkuşağında saklı farkındalığım.
Hayata nispet edercesine kırgın yürek fayımda sefasını sürdüğüm saltanatım.
Esefle kınadığım zulmü.
Araf'ta saklı na'şımın yolculuk yaptığım düş âlemi.
Serkeş yalnızlığımın gövdesinde saklı iken satırlarım...
Ve meylettığım kâh huzur kâh yalnızlığımın cafcaflı ç/ağrısı.
Özgündür içime yağın rahmet:
Özgürdür yüreğim kimine göre saklı bir rehavet kimine göre asalet.
Yuhalandığım ne ki?
Ölümlü düşler sokağından firar ettim de geldim kondum ruhuna sevdanın:
Kanaviçeler saklı ruhun mezar taşında ve saklı tutulası ölüm tarihim henüz göç etmediğim cihanda nem tutan yüreğim nam salan asaletim ve özümle ve közümle saydam bir rahlede rükû ettiğim sonsuzluğun ibresi.
Bir gölet belki de dünümü gömdüğüm.
Yüreğime zimmetli gökkuşağı.
Siyahın rencide ettiği gözyaşım ve sükûnet dilendiğim kâinat.

Mevsim kapıştı bir kere bir günde resmedilen kış ve bahar ve gecenin tohuma kaçan nöbetleri gün yüzlü sırdaş bir imgeye de takılı iken aklım hele ki bir araya da gelmedi mi iki yakam ve iliğim kopuk ve kavurduğum irmik helvası dağıtılan onca mavi boncuk bense tüm sessizliğimle saf tuttuğum kadar hidayetin bahçesinde körü körüne yaşamaktan da öte korunda hayatın öznenle bangır bangır bağırduğım yüklemi kayıp cümlelerdir varsa yoksa eşlik eden.

Müridiyim sevginin.

Semada saklı parmak izim.

Münferit bir sevinçtir yüreğimin taşkınlığı ve aşikâr aşına olduğum sözcükler içimde leyli ruhumda telli çalgı hemhâl olduğum kadar inancın haznesi nasıl da geniştir mademki beni benden çok seven bir Rabbim var ve işte asla boyun eğmediğim cihanın yalan güzergâhı ve dinen öfkem direndiğim kadar direncimin sonlanmayacağına müjdesini verdi bana melekler.

Sakin bir liman uzağında.

Seyyah köprüler ve gölgelerse nefretin tuzağında ve beylik olmayan sevginin ihtiramı acının ihtirası içerlediğim kadar insanlara taşınası bir yük değilim hem ben ne de kamburu yalnızlığın ve bir koşu vardığım nihayet kimine göre ölüm kimine göre doğum acımın merkezindeki o dik açılı üçgen ve kompetanı olduğum kadar hüznün ve hayal kırıklıklarının lal heceler istifli içimde aklımdan geçeni bilen Rabbime emanetim: ben ve tüm sevdiklerim.

Haizi olduğum neyim var neyim yok aralıksız hamt ettiğim.

Hicvettiğim güncem sönmeyen güftem.

Gül mizacımda bazen solduğum.

Yıldız mizacımda salındığım Samanyolu nasıl ki kuyruğumda saklı elem ve acı ve kursağında sevgi varsın olsun yaşadığım can pazarı...

O İlahi Esinti tevafuk yüklü.

O endamlı hüznün nasıl ki yolum Allah yolu.

Ruhumun dergâhı tünediğim.

İçimin ferahı sadece Rabbimden dilediğim...